

RUŠ[®] NOVINY

Zpravodaj Metody RUŠ
srpen 8/2019

Rozhovor s Jánem Poctavkem – terapeutem RUŠ v IT firmě

Rozhovor s Míšou Růžičkovou – písničkářkou pro děti

Kurz „Oči“

Když ztichne i ptačí zpěv

Okénko z Chytrova s Karlem Nejedlým

Rozhovor s...

Mišo Růžičkovou, písničkářkou pro děti – předškoláčky

Miša Růžičková je známá písničkářka. Už řadu let vystupuje s dětmi pro děti a přináší tím radost z pohybu, hudby a tance už těm nejmenším. Je také absolventkou tří Základních kurzů Metody RUŠ.

Mišo, jak dlouho už zpíváš pro děti? Jak tento nápad vznikl a co mu předcházelo?

Pro děti zpívám už asi sedmáct let. Zpívám sice od malička, ale hudbě pro děti se věnuji od roku 2002. Začala jsem, když se mi narodila dcera Eliška a chtěla jsem ji nějakým způsobem zabavit. Viděla jsem, jak v zahraničí probíhají animační programy pro děti, hrozně se mi to líbilo, protože se u toho cvičí, hýbe a není to o tom, že dítě sedí a kouká na televizi. To mě úplně nadchlo. Kdysi dávno jsem takové pohybové písničky učila děti na táborech. Ale když se mi narodila Eliška, měla jsem v té době klid v duši, takže jsem mohla začít novou etapu života a dělat něco jiného než dříve. Za dob mého mládí tomu tak úplně nebylo. Každý musel dělat něco, k čemu byl předurčen svými rodiči. Tehdy nastala situace, že jsem si to dovolila, že můžu, a funguje to.

Dnes je Elišce kolik?

Nejmladší Elišce je teď 20 let.

Jak tvoje děti reagovaly na tvoji práci, když jsi začínala?

Ti starší si toho moc nevěšovali, protože byli v pubertě. Eliška docela jo, ale když měla jít zpívat do studia, dělala občas scény. Nahrávání s ní bylo jednoduché, protože naprosto bezchybně intonuje, a když vyrostla, dlouho jsem nemohla najít náhradní malé dítě na zpěv, které intonuje a dá moji altovou tóninu. Vlastně jsem ho dodnes nenašla. Běžně mají děti hlásky trochu vyšší.

Skládáš si hudbu i texty sama?

Na začátku jsem skládala jen texty, protože na hudbu jsem si netroufla, ale v současné době si hudbu i texty píšu sama a ve zcela výjimečných případech, když se mi něco líbí, si to půjčím a přetextuju, ale už jsem to dlouho neudělala.

Koho dalšího máš ve svém týmu?

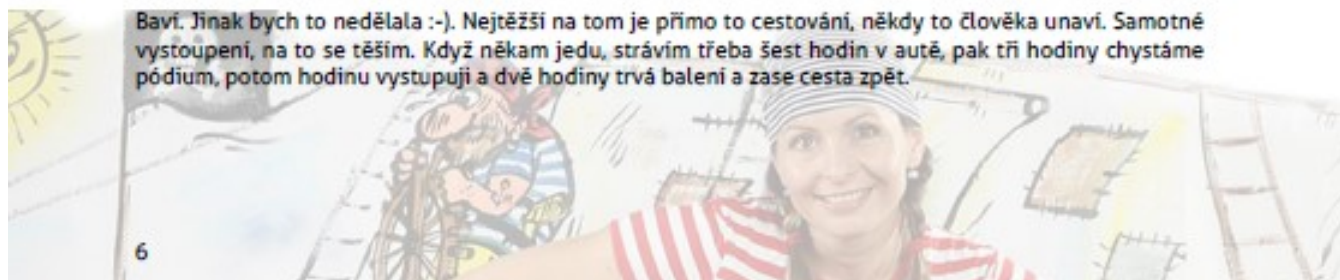
V současné době, abych si uvolnila ruce a mohla se věnovat písničkám, mám k sobě kolegynku Nikču, která mi řeší smlouvy a termíny vystoupení.

Nikča je mladá a šikovná, řeší facebook a všechno ostatní. Já si můžu přidávat fotky, když se mi chce a když to cítím, ale už nemusím dělat tu práci, že zadám vystoupení na facebook, web a tak. O to se stará ona, je skvělá a vím, že je pro mě ideální.

Na pódiu vystupuji sama a zvu si děti z publika, které na to čekají. Na cesty se mnou jezdí technik-zvukař a někdo na prodej CD.

V rámci vystoupení hodně cestuješ. Báví tě to?

Baví. Jinak bych to nedělala :-). Nejtěžší na tom je přímo to cestování, někdy to člověka unaví. Samotné vystoupení, na to se těším. Když někam jedu, strávím třeba šest hodin v autě, pak tři hodiny chystáme pódium, potom hodinu vystupuji a dvě hodiny trvá balení a zase cesta zpět.

Jak to funguje, když natáčíš klipy s dětmi?

Kousek od Ostravy v Dolním Benešově mám Mažoretky Excelent, základní tým, který vozí domů ze závodů medaile – mistryně republiky a Evropy. Jejich rodiče jsou rádi, že se mnou děti natáčejí a trvá to už deset let. Zvykli jsme si na sebe a já mám jistotu, že je to baví a že jsou tu pro mě.

O prázdninách pořádám letní pobyty pro maminky s dětmi. Psaly mi maminky z celé republiky, že se jejich děti také chtějí účastnit natáčení. Vzhledem k tomu, že bydlím na Moravě a maminek po celé republice je spousta, tak tímto mají možnost se zúčastnit. Na pobytu vždy natočíme dva až čtyři nové videoklipy, nejdřív je k nim potřeba napsat nové písničky a choreografii. Příští týden začínáme první pobyt, letos mám dva. Všichni se tam chtějí vracet.

Kolik CD jsi zatím vydala a co nového nyní chystáš? Zaslechla jsem něco o natáčení písniček v angličtině.

Zatím devět a teď finišujeme s desátým a taky osm DVD s natočenými klipy. Vydala jsem CD ve slovenštině, přezpívala jsem do ní nejlepší hity, protože na Slovensku mají jazykový zákon a pro předškolní děti můžeš zpívat jen slovensky. Maminky, které žijí mimo republiku, se mě zase ptaly, jestli nemám něco anglicky. Tak teď, po sedmnácti letech Eliška, ta, kvůli které to původně všechno vzniklo, přeložila do angličtiny jedenáct písniček (jednu překládal Thom Artway) a minulý týden za dva dny ve studiu nazpívala celé nové album.

Je tvá práce pro tebe zároveň i koníčkem?

To rozhodně. Konečně ve svém životě dělám něco, čím se bavím, takže už říkám, že jedu do práce jen proto, aby si ti ostatní uvědomili, že je to činnost, kterou se živím. Doma si pořád myslíš, že jezdím na výlet :-).

A co tě na ní nejvíce baví?

Když něco napíšu a děti to „žerou“, když je to strhne, líbí se jim to a když ta písnička, která vznikne, si žije svým vlastním životem. Zpívají si Popeláři na svatbách, Sloníka Toníka všude, kde můžou, vidím na internetu videa, jak to používají ve školce, a to je to ono. Každý, kdo píše písničky, si přeje, aby písnička letěla světem.

Jedna tvoje písnička vznikla v RUŠhotelu na Chytrově. Řekneš nám o ní něco?

S tou písničkou, kterou jsem napsala na Chytrově, když jsem byla na kurzu RUŠ, to bylo tak: Seděla jsem u rybníka a relaxovala, kolem sem a tam plávaly labuť, máma, táta a mrňousek, na louce byla jejich peříčka a kopretinky. Labuťák vždy připlaval ke břehu, zasyčel a my způsobně ustoupili :-). Nevznikla úplně hned, neboť jsem neustále něco opravovala, aby to bylo nejhezčí na celém světě :-). Někdy se stane, že písnička se napíše hned a někdy se opravuje. Takhle písnička s názvem Labuťátko vznikala postupně.

Přejdeme k Metodě RUŠ. Proč ses rozhodla jet na první kurz?

Rozhodla jsem se, protože jsem si potřebovala udělat pořádek ve svém vlastním životě, byla jsem na rozhraní, jestli moje domácí situace je úplně správně, nebo není. Zjistila jsem, že jestli jsem šťastná, za to si můžu jenom já, a jaké si to udělám, takové to budu mít. Tohle sice vím už od mládí, ale úplně jsem si s tím neuměla poradit, nevěděla jsem, co s tím.

Protože se mi kurz moc líbil, šla jsem na dvojku, na trojku, a kdyby vyšel termín, šla bych i na T-kurz. Abych mohla pomáhat lidem kolem sebe, ale hlavně sobě, protože to je nejdůležitější.

Stěžuje si chlapík kamarádovi:
„Představ si, na dovolené padlo manželce do oka smítko a ošetření u lékaře mě stálo pět set.“
„Nevím, na co si stěžuješ,“ odbude ho přítel.
„Mé ženě padl do oka kostým a stálo mě to pět tisíc.“

V čem tobě RUŠka nejvíce pomohla, můžeš to specifikovat?

Že si můžu spoustu věcí dovolit, aniž bych měla výčitky svědomí, že dělám něco, co bych neměla. Dneska už vím, že když to chci, tak to můžu dělat, protože je to moje rozhodnutí. A jestli to udělám špatně, tak to je taky moje rozhodnutí.

Jaké změny ve tvém životě nastaly po jednotlivých kurzech R1 až R3?

Nelpím na věcech, nechávám je plynout, už mi to tak jde. Pokud se mi některé věci opakují, požádám někoho, aby mi s tím pomohl, aby se mě na to zeptal. Protože se mě zeptá jinak, než já se ptám sama sebe. Na posledním kurzu „Oči“ (speciální kurz pro RUŠáčky po R2 na zlepšení zraku a vidění, pozn. redakce) jsem v sobě měla nějaký blok a nevěděla jsem, ze které strany se do něj pustit. Tak jsem šla požádat Karla Nejedlého a on se mě ptal: „Co ti na tom vadí... jak to bylo“... a pak pronesl: „Ty vždycky přemýšlíš nad tím, co řekneš. Co je pro tebe slovo spontánní?“ Zjistila jsem, že, když se mě zeptal na něco a já jsem mu neuměla odpovědět, nebylo tím, že bych váhala, co odpovědět. On mi krásně zahrál mého otce. Na mě, když táta uhodil, tak se mi v hlavě udělalo prázdně a vůbec jsem tam neměla žádné myšlenky. Takže jsem nemohla odpovědět, protože jsem nevěděla, co mám říct. Pak jsem si to vyčistila a krásně mi to došlo.

Co ti kurz „Oči“ ještě přinesl, jak jsi byla spokojená?

Byla jsem spokojená, vyhovovaly mi rozvíčky jak na oči, tak fyzické. Pokračuji v nich dál. Dneska jsem strhla všechny na chalupě, co tu jsou se mnou, tak cvičili a pochvalovali si to. Na oči mi dělá dobře počítání lístečků a různé cviky v přírodě. Ještě nevidím úplně čistě, ale postupně se to lepší. Mám pocit, že vidím ostřeji. Uvidíme :-).

Byla jsi také jedním z pozvaných hostů na Křtu anglické knihy o Metodě RUŠ a tiskové konferenci Úspěch s Metodou RUŠ. Jak sis akci užila?

Užila jsem si to, protože jsem už dlouho na takové akci nebyla. Moje křty nových CD a DVD probíhají úplně jinak, bývá tam rušno, křik dětí, jednou jsem také zapomněla pozvat na pódium hosta (i to se mi stalo). Vy jste měli všechno krásně nachystané, všechno šlapalo, jak mělo. Bylo výborné jídlo. Viděla jsem na vlastní oči Helenu Houdovou a její krásné děti. Moc se mi líbilo, jak ambasadoři mluvili, bylo to milé setkání. Bavilo mě to.

Jak plánuješ strávit léto?

Letos mám léto pracovní, přes týden jsem na chalupě v Beskydech a o víkendech pracuji. Nastěhovala jsem se na hory, abych to měla v létě jiné. Na dovolenou pojedou až po prázdninách.

Co vzkážeš čtenářům na závěr?

Ať si udělají život krásný, protože jenom oni si ho takový můžou udělat, nikdo jiný jim život krásný neudělá.

Děkujeme za milý rozhovor.

Redakci zkráceno, celý rozhovor najdete již brzy na www.metodarus.cz

Miša Růžičková, R3

www.misaruzickova.cz

RUŠka v médiích

Vyšlo o Metodě RUŠ: Internetový Magazin.cz

MAGAZÍN